

розуміння проблем підприємства та поставлених перед ним цілей, розробляють свій підхід, що підходить для конкретного випадку. Потім, проаналізувавши отриманий результат, вони часто вбачають у ньому елементи відомих методів менеджменту і можуть підправити свій підхід відповідними теоретичними рекомендаціями. Зрозуміло, для того, щоб мати такий розвинутий «здоровий глузд», потрібно знати системи і методи менеджменту, але на час «відректися» від них.

Може скластися враження, що автор проти розроблення систем управління, що відповідають стандартам, і застосування методів менеджменту. Це не так. Але слід змінити акценти. Розроблення систем і застосування методів має бути не кінцевою метою роботи, а засобом вирішення проблем підприємства та / або досягнення його цілей, причому обов'язково адекватним засобом. Пошук таких засобів і допомога в їх правильному застосуванні — одне з найважливіших завдань консультантів. І якщо

подібний підхід до удосконалювання систем управління візьме гору як серед підприємств, так і серед консультантів, то можна буде перебороти загальну проблему «неефективності упровадження систем управління». ■

ЛІТЕРАТУРА

1. Фостер Р., Каплан С. Созидательное разрушение. Почему компании, построенные навечно, показывают не лучшие результаты и что надо сделать, чтобы поднять их эффективность. — М.: Альпина Бизнес Букс, 2005. — 378 с.
2. Коллинз Д., Поррас Д. Построенные навечно. Успех компаний, обладающих видением. Стокгольмская школа экономики в Санкт-Петербурге. — СПб., 2004. — 352 с.
3. Минцберг Г., Альстренд Б., Лэмпел Дж. Школы стратегий. — СПб: Питер, 2001. — 336 с.

МЕТА ДЕРЖСПОЖИВСТАНДАРТУ: ПОМ'ЯКШЕННЯ НАСЛІДКІВ ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ ТА ПОСИЛЕННЯ ЗАХИСТУ ПРАВ СПОЖИВАЧІВ

Діяльність Держспоживстандарту України в сьогоднішніх умовах має бути скерована, передусім, на пом'якшення наслідків економічної кризи та посилення захисту прав споживача. Про це заявив в. о. Голови Держспоживстандарту України Сергій Доротич під час відкриття наради заступників директорів та начальників відділів з державного нагляду Центрів стандартизації, метрології та сертифікації в центральному апараті Держспоживстандарту.

Сергій Доротич підкреслив, що, незважаючи на труднощі, зумовлені фінансово-економічною кризою, в рамках реалізації зовнішньополітичного й економічного курсу держави Держспоживстандарт здійснює свою діяльність, спрямовану на виконання завдань Уряду. При цьому реалізується Стратегічний план трансформації системи технічного регулювання та захисту прав споживачів відповідно до вимог Світової організації торгівлі та Європейського Союзу на 2007—2010 роки.

Особливу увагу в. о. Голови Держспоживстандарту звернув на умови, в яких доводиться працювати інспекторам держнагляду з огляду на дію вимог Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності». Відповідно до закону відбір зразків продукції для лабораторних досліджень та їх проведення мають відбуватися за державні кошти. Як відомо, в держбюджеті 2009 року грошей на ці потреби не передбачено (2008 року кошти було виділено лише наприкінці року).

Згаданий закон передбачає необхідність письмового попередження суб'єкта господарювання не пізніше як за десять днів про проведення у нього планової перевірки. Сьогодні керівництво Держспоживстандарту вживає заходи для урегулювання цих питань на законодавчому рівні.

Працівники Держспоживстандарту повинні самі виявляти недоліки у роботі держнагляду та застосовувати механізми їх викорінення.

Як заявив присутній на нараді перший заступник Голови Держспоживстандарту *Юрій Ширко*, завершено опробування Тимчасової інструкції «Про порядок проведення першого етапу створення системи оперативного обміну інформацією між органами Державного нагляду (контролю) про виявлення небезпечної та фальсифікованої продукції». За інструкцією, за умови виявлення відповідної продукції про це мають бути проінформовані територіальні органи Держспоживстандарту, які проводять перевірки аналогічної продукції в межах усієї України. Інструкція діє, проте є ще питання, які потребують удосконалення. Зокрема, необхідно зробити оперативнішим термін проходження інформації від одного суб'єкта до іншого та оптимізувати механізм донесення інформації стосовно небезпечного продукту та його виробника (чи поставальника, якщо це імпортна продукція) до широкої громадськості, у тому числі й через ЗМІ». ■

(За матеріалами Держспоживстандарту України)